

garanti ikke et samarbejde med Venstre og De Konservative. Jeg vil i øvrigt godt høre, hvad regeringens kommentarer er til at lade pengene følge barnet. Jeg har forstået, at de 100 mio. kr., Venstre og De Konservative vil kaste ind i finanslovdebatten på det her område, er alvorligt ment. Det er noget, man vil have igennem. Hvad siger regeringen til det? Vil man afvise det? Og vil man lave et forlig på det her område med venstrefløjten, der sikrer, at forældrenes ønsker tilgodeses?

Jeg skal så runde af med at sige, at fru Peschardt havde et ønske om, at det her ikke blev diskuteret yderligere i Folketinget. Det kan jeg da godt forstå. Det må være en pinlig diskussion for en regering, der har givet så kontant et løfte, at blive mødt med, at løftet ikke blev holdt. Jeg vil modsat sige, at det er klart, at debatten vil blive rejst – ikke kun her i Folketinget – for så længe løfter ikke overholdes, er det Folketingets pligt at erindre regeringen om de løfter, der bliver afgivet.

Jeg skal sige, at vi stemmer imod de andre dagsordener.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Må jeg starte med at sige, at jeg har stor respekt for hr. Villy Søvndals socialrealistiske indsigt. Men når den indsigt bliver brugt til at ville bestemme, hvad børnefamilier i dette land skal mene om deres egen situation, så må jeg sige, at jeg er dybt forundret; så må jeg stå af.

Når jeg refererer noget med 1.000 kr., så var det baseret på en undersøgelse, hvor det var rigtige, virkelig levende børnefamilier, der havde svaret på nogle spørgsmål. Jeg sætter mig ikke til dommer over de vurderinger, der ligger bag, men jeg har dyb respekt for, at så mange forældre i det her land har en anden opfattelse end den, der hidtil har været gældende på det her område, nemlig institutionsløsninger og atter institutionsløsninger. Det er disse mennesker, jeg gerne vil prøve at skabe luft for, så de kan tilrettelægge et liv i større harmoni sammen med deres familier og deres børn, og det skal ikke gå ud over dem, som har brug for det offentlige tilbud.

Jeg vil gerne understrege det endnu en gang og sætte en tyk streg under, at det ikke er Venstres mening.

Jeg er også af den opfattelse, at når vi taler om forældrebetaling, så er det sådan, at vi i dag har forældrebestyrelser ved hver eneste institution

og nu også ved dagplejen. Derudover er det klart, at et eventuelt ønske iblandt forældrene om en højere betaling og deraf måske højere kvalitet i tilbudene, jo ikke kommer til, som hr. Villy Søvndal antydede, at gå ud over de svageste, fordi de svageste i forvejen har fripladser i disse børnehaver og har disse pasningstilbud. Så der er for det første demokrati via bestyrelserne, og så er der den sociale sikring, som der skal være. Men det er også et spørgsmål, om det nødvendigvis behøver at være en højere betaling. Det kunne jo også være en ekstra lav betaling, men fleksibiliteten for os er det vigtigste.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Hr. Villy Søvndal bruger det traditionelle skræmmebillede, et skræmmebillede, der er forståeligt for enhver borger i dette land med bare et minimum af indsigt i regnskab og i tal. Skræmmebilledet er, at børnefamilierne jo ikke har råd til at betale den reelle pris for en vuggestueplads, for den reelle pris er et sted mellem 5.000 kr. og 7.000 kr. om måneden. Enhver, der hører hr. Villy Søvndals udtalelse, vil jo sige: »Uha, nej – det har vi søreme ikke råd til, så vi må hellere stemme på SF og lignende partier.« Men den holder ikke. Det er et blålys, man stikker i øjnene på folk.

Jeg argumenterede netop for, at i det øjeblik, hvor vi laver en fuld brugerbetaling på det her område, så skal det selvfølgelig medføre krone til krone-skattelettelser.

Derudover lancerede jeg familiefradraget, hvor hver familie for hvert barn, de har, vil få ca. 25.000 kr. ekstra om året i fradrag. Med de to tal lagt sammen, sammenholdt med at en reel fri konkurrence alt andet lige vil betyde, at priserne falder, konkurrencen stiger, og kvaliteten bliver forbedret, så har man råd til det. Det lyder næsten, som om alle i dette land efter hr. Villy Søvndals opfattelse, tror, at de næsten ikke skal betale noget i skat, men at det er nogle andre, der betaler skatten. Det er ikke tilfældet. Vi ved, at børnefamilierne er den gruppe, der betaler den største andel af indkomstskatten her i landet, så det er deres egne penge, det handler om. Hvis de fik de penge tilbage, så ville man selvfølgelig have råd til at betale, hvad det koster, samtidig med at priserne alt andet lige vil falde. Derudover skal man jo være opmærksom på, at det jo heller ikke er sådan, at de penge, som staten så får ind, pludselig bliver til nogle flere penge i statskassen. Det gør de ikke. Tværtimod.